

Neboli narozeninová prochajda, jak říkala pánčička. Teda taklenc.

Vona to byla krapítek před-narozeninofka. Páč sme si jí událi den předem. Čekal sem na pánčičku pěkně doma sám a když přišla, událi jsme si moc krásný vižlí vítání. Já se rozvíjel jak to poupě a zase svíjel do preclika. Chodil sem bytem jako krab a nosil medvěda. A trošičku sem kvokal. Páč sem viděl, že přišla domů taková ne úplně ve formě a bylo třeba ji trochu rozveselit. A kvokání dost zabírá. Spooolehlivě zabralo i dneska.

Rejdil sem bytem a vona mě honila a u toho se snažila co nejrychlejš převlíknout, abychom mohli vypadnout. Což je samo o sobě kapek nelogický, že jo. Páč když mě honí po bytě, tak to převlíkání trvá dýl, že jo. Jenže - já dycky dělám filutu a nutim jí, aby mě honila, páč mě to prostě ba. Prchám s medvědem v dál, probíhám pod stolem, obíhám kolem něj, pak zajedu do obýváka a jezdím kolem stolku. Tak třikrát a pak prchnu v dál do předsíně. Tam zpravidla prohlásí, že končíme, jinak se nevyprávíme a já se počůráám.

Jenže nepočůráám, honění se bytem je pro mě důležitější, páč když je doma Taliprd, tak nám to dycinky nějak narušuje. Nejní to vono a nakonec se servem. My dva s Taliprdem. A když sem doma sám, je nutný to pořádně využít a si to užít. No takže se svižně dovoblíkla a vypadli sme ven. Bylo tam poměrně dost frišno, přesně dle toho poříkadla, že se v březnu zalejzá za kamna. Jenže my nejsme z cukru a taky jsme měli plán. Nejdřív se šlo do sídláka. Ale takovým jako svižnějším tempem. Bylo jasný, že má něco za lubem. A to teda měla. Šli jsme spolu nakupovat.

Teda takhlenc. Ponejprf vona nakupovat a já nakukovat. Páč se šlo do řeznictví. Byl sem usazen u dveřích a byl sem obdivován. Páč dveře byly dokořán a já tužil disciplínu a seeeeděl a seděl na prahu a fakt jen nakukoval. A těšil se na to, co nakoupí. A taky dělal gezichy na obsluhu a zákazníky, takže jsem to tam trošánek jako oživil. Pánčička říkala, že kdybych si dal před sebe ešče klobouk, tak by mi tam třebas do něj někdo něco i hodil. Buřtik třeba by se hodil. Ale toho koupila nakonec pánčička. Původně tam šla jen pro dvě haxny na dort. PRO MĚ!!! Páč když mám ty narozky, a navíc sou kulatý, tak že by se příslušelo, že abych měl dorta. No a když už tam byla, vzala taky toho buřta. Těšil sem se na něj, ale..... dostal sem něco ešče lepčejšího. Slušnej kus flákoty. Mňáám. Sešrotoval sem si to pěkně hnedle na místě. Tooo byla výborná svačinka, výborná.

A že když už máme taky toho buřtíka a že když už jsme tady, tak toho využijeme. A cestou do krámku, kam můžu já, se budeme zabávat. Koušek od řeznictví jsem byl usazen a pánčička šla za roh. Za chvíli se vrátila a sdělila mi, že "Ztratila" a "Hledej hleděj Rumíčku." Tohle nepochopíte, jak vona furt něco ztrácí. Dyk kdyby mě neměla, už nemá vůbec nic, furt jí něco hledám. Tak sem vyrazil. Ztracený to bylo fikaně, ty rukavice. Ve vejšce na výkladní skříni. To je jako majstrštyk teda ztratit něco taklenc blbě. Výkon byl pochopitelně náležitě oceněn kusem buřtíka. A že si to zopákneme ešče.

Usadila mě jinde a zase šla za druhej roh. Bylo mi jasný, že zas dojde k jakejmsi ztrátám a tak sem fikaně vyčuhoval za tím rohem, abych ji dozoroval a měl pak snažší práci. Nenápadně. Asi ale nedostatečně nenápadně, páč se vozvalo "RumoušiII ! Tě vidim. Koukej mazat zpátky!" "Eeech" a tak sem to vodcouval zpátky. Zrovna šla kolem nějaká paní a nabídla se, že jestli si pánčička potřebuje něco koupit, že mě pohlídá. Pánčička jí vysvětlila, že není třeba, že si tady tak trochu pracujeme a tak trochu hrajeme. Pak mi ty rukavice zase někde zašila. Víte co, nestane se, že bych nenašel, takže jasně, že sem je vodhalil. Tu radost jí zkazit nemůžete přece.

A pak sem si došel do našeho zvířecího krámku. Juchajdááá, tam to mám rád. Má to ale jedno mínus. Potřeboval bych většinu toho, co maj v nabídce. Třeba ty balonkyyy!! A ty plyšáci, a uši sušený, a kostéčky různý. Psíbože těch vůní. A paní prodavačka pro mě dycinky něco má. Enemže tetkonc to dala těm dvěma labrošům, který přišli krátce po nás. Pánčička šla stranou, ať se nemotáme, že ešče nemáme vybráno a tak to připravený pro mě, sežrali voni dva! Saakra. No ale tak, já zas dostal kus buřtíka za poslušnost, takže dobrý. A navíc, když vodošli, tak pak paní prodavačka sáhla pod pultik a..... dostal sem takyyyy. Juchajdáá! Koupil sem si mlsku a rozloučili sme se s tím, že se možná zítra na ty moje narozky zastavíme taky. No za mě sem můžeme chodit klidně každý den. Já sem pro.

Drapnul sem mlsku a nesnul sem si ji hrdě ven, přešli jsme pěkně naši hlavní silnici a tramvajovou dráhu s tím, že pánčička šla u nohy. A na chodniku sem se do toho pustil. Pak - protože to bylo veliký a rozkousal sem to na dvě části, mě s tím zbytkem pánčička zlobila a házela to do kopečka a já lítal a chytal to . To je žůžo zábava, honit žrádlo. Doporučuju, abyste si to taky někdá zkusili. Dyž sem se s tím vypořádal, pokračovali jsme dál. A já si pěkně čuchal a čenichal. Ale..... ale s výhradou. Páč..... pánčička si fikaně narvala hubu buřtikem a dycinky, když sem se na ní podíval, letěl kus buřtíka z její pusy za mnou.

Takže to s pište, že sem se díval často. Mám tuhle hru rád. Naučil sem se jí s Bubrdlínou kdysi. Ďapali jsme spolu u pánčičky a buřtik vod ní jen pršel. Tetkon taky, že jo.

Až jsme došli do míst, kam chodíme hlavně v zimě. Je to v kopci taková zatravněná dráha nebo co. Každopádně, je to v dlouhým kopci a má to vokraje, takže se tam božansky řadí s balonkem. Pánčička mi buď čutá dálky a já lítám jako ten šůs. Vůbec teda nevím, co tím myslí, když to říká, že lítám jak šůs. Jedině ešivá tím nemyslí zkratku nějkaou vod jména mýho předchůdce Ešusa. Ešus - šůs? No nevíim, nevím, ale to je fučik, nebudem se zbytečně zdržovat. Zkrátka lítám tam. A nebooo a nebo, hrajem kopečkovou hru. Zrovna jako tetkon. Takovou dobu sme tam byli, to bylo bájo. A protože to byla ta narozeninofka, měl sem to celý ve svý režiji, takže sem si ji tam vodil sem a tam, jak loutku a posílal balonek tam, kde mi to přišlo nejvhodnější. Dost se holka nachodila ☐ .

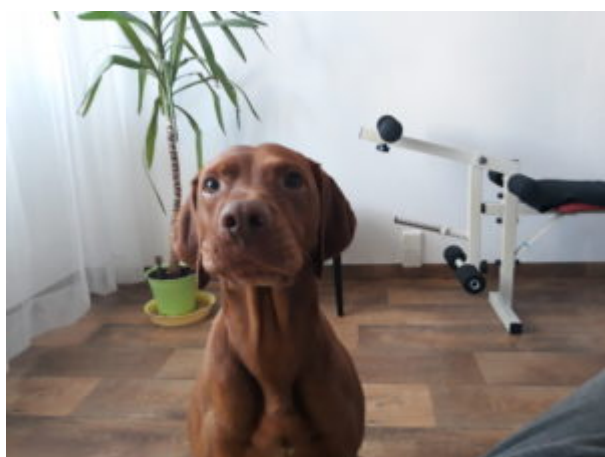
Mimochodem!!!!!! Mohli jsme pro vás mít úžo-žůžo vídejo, který pánčička natáčela, když jsme hráli kopečkovou hru. Mohli no. Jenže to by pánčička nesměla bejt kopyto všech kopyt a navíc mít vyloženě svůj den. Páč víte co, jako to můžete natáčet do alelujá, jak lokny na natáčku, ale když pořádně nezmačknete ten správnej čudlik, jo? Tak prostě..... néni. Neni i když tomu nevěříte, marně to hledáte, páč ste si přeci jistý, že ste to natočili, že jo, a čučíte druhej den do toho telefěna jak husa do flašky. V tomdle případku doslova ☐ ☐ . No takže nemáme. Musíte si vystačit s mým vyprávěním, no. Snažim se aspoň bejt teda barvitej, když ste přišli vo živej přenos.

Dohráli sme a přesunuli se o kus dál. Tam sem potkal dva takový pidipsejky. Jeden byl čibabí klučik a měl enem jedno vočičko. Chudínek. Ale! Bojovník teda, řval na mě, že mě dá do držky. Tak sem chvilku stál a vono ho to přešlo. Ten druhej byl prej bižonek. No..... bižon to určitě nebyl, ten je vobrofskej, tohle byl fakt bižonek. A asi taky prase nějaký, jako je Taliprd, páč měl košíček. Taááákovej pidipidi košíček. To sem ešče neviděl, takovoudle velikost ☐ . My máme košíky a velikost tak akorát pro toho čibabu, vešel by se tam akurát celej. Bižonek byl taky takovej nenaloženej a hudral. Ale pak taky přestal, tak jsme se poseznamovali. To ten pes o kus dál, ten se s tím teda nemazal. Asi byl nenaloženej nejvíc na celým světě, páč když jsme se blížili, tak se otočil, přiběhnul ke mě, z ničehož nic na mě skočil a šel se prát. Pánčička zařvala jako tur a to ho naščestí sundalo. Vůbec sem to nepochopil, co se to seběhlo a jen sem koukal. Pánčička mě pochválila, že jsem hodnej a dostal sem balonek, ať si ten štréz vyžůžlám. Což sem učinil rád. Chvíli jsme si opodál lehce

čutali a pak se vydali směr domů. Bylo trochu disciplíny, páč sme museli přejít naši rušnoulici a tak mi šla u nohy, ale pak sme to zasejc rozvolnili. Ešče si na chvíli ukousla kus buřta a tak sem dělal ÍPO psa a občas sem si u toho něco brouknul, páč že jo, jídlo jednoho dycky potěší.

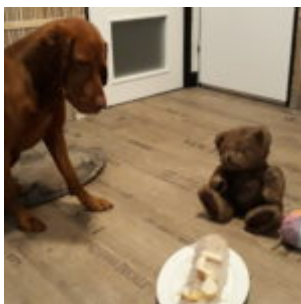
Byla to procházka narozeninofka? Byla. Takže když mi chce dělat radost, musí nutně jít lítat kolem zábradlího. To jí bylo jasný! Takže hybaj. Fšak už sem tam taky pobíhal a kvokal nedočkavostí. Děsně se courala. Ale na to jak se courala, tak mi při druhým pokusu dost úporně unikala. Až sem musil zařvat jako ten léf ☐ . To jí spolehlivě dycinky zbrzdí, páč když běháme takhlenc zrána, tak vona nechce, abych řval, že jo. Enemže tetkon nebylo ráno a tak jí byl nákej léf u zadele a prchala dál. Enemže, že jo. Dlouho nevyhrávala, napřel sem se do toho a uuuuuuuuuuuuž proběhlo zadrženičko! Pištěla jak myyyyš. A radovali sme se spolu. A pak sem honem rychle vypálil, páč bylo jasný, že přijdou závody na podestu. Řikal sem si, že když byla u toho zábradlího taková výkonná, že aby mě nakonec nepředběhla a radči sem utikal dřív, než závody vyhlásila. Astrouhal sem jí na podestě velkomrkef ☐ ☐ Chachááááááááááá, to bylo! A celý to vůbec bylo! Bájo, prostě.... narozeninofka!!

Váš Rumíček.

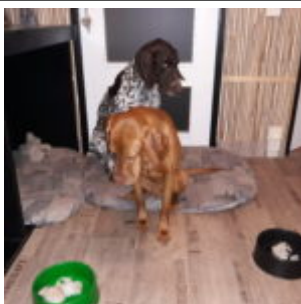


Poznámka překladatelky - ještě, že jsem byla takhlenc prosíravá a tu prochajdu jsme si udělali den předem. Páč! Den následující, tedy narozeninový nám ulehnuł páník s jakousi

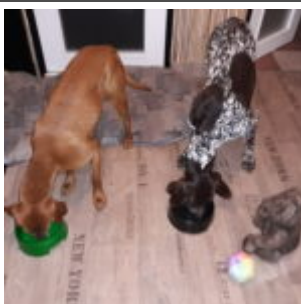
žaludeční otravou. Z rybiček. Nejni na nic použitelné a tak jsme si nešli jen tak s Rumíčkem, ale pěkně ve třech jsme si vyrazili. A po návratu a splnění všech domácích povinností jsme si udělali takovou malou komorní - nebo.... předsíňní? , když to bylo v předsíni??? ☐ - oslavičku:



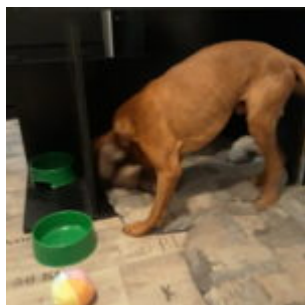
Tak fšééécko nej Rumíčkůůůů!



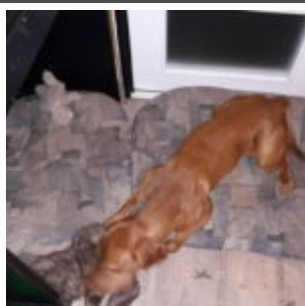
Sice Tali pozval na kus dorta, ale prosírávě si vybral tu misku, kde toho bylo víc. Měla být její, protože on už kus měl, ale... ☐



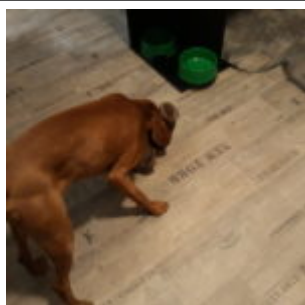
MŇAM!



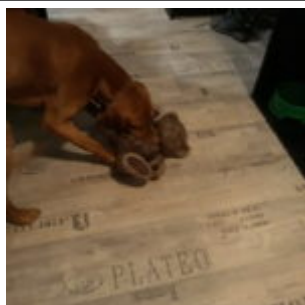
a pak si odnesl plyšáky na pelíšek



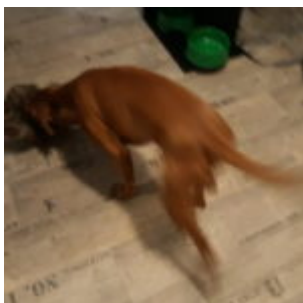
chvíli si tam Medvídka mudlal



a pak s ním vyjel do prostoru



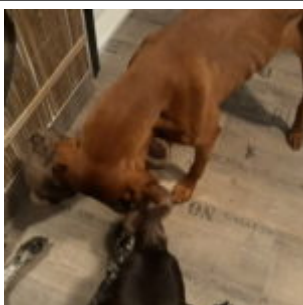
jezdil tam s ním po zemi jak motorová myš, sem a tam



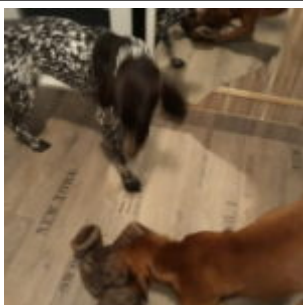
a tam a sem



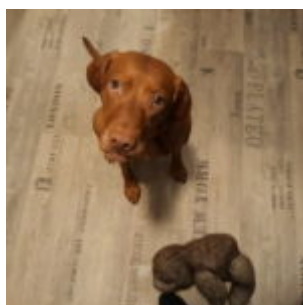
až mu i Tali musela uskakovat do výšky



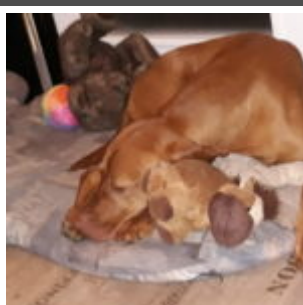
Hele co mám?



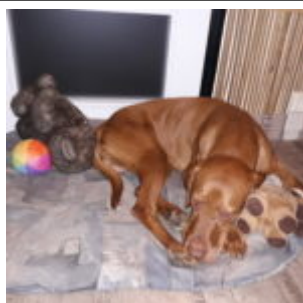
Vokaaa?



Náš malý, unavený oslavenec...



... nakonec takhle odpadnul na pelíšku obložen všemi svými plyšáky, který si tam natahal



Co mě budíš?

Medvěd mu udělal mega radost, takže nechal Taliprtce ten míček, který jsem fikaně přikoupila, aby jí to nebylo líto, že nic nedostala ☹️. Stejně čučela ublíženě, protože vona chtěla zrovna toho medvídka. Nakonec s ním taky pak jezdili oba dva bytem, když se vzájemně přetahovali a pak jí ho i na chvíli půjčil. Ale jen na chvíli, páč mu bylo jasné, jak by ubohej medvěd skončil ☹️. Pak jsme se šli cournout a oba následně dobrovolně odpadli na pelíšky. A já šla uklidit ten binčus a opečovat svého otráveného muže ☹️

P.S. Pokud by se chtěl někdo mermomocí podívat (moc to ale nedoporučuju ☹️) na infantilní vídejo, tak je na rajčeti - vložit sem, se mi to nepodařilo a stejně tak, se mi nepodařilo nahrát

to na to pitomý rajče tak, aby to nebylo co? Aby to nebylo naležato, grrr

Rumíček si jako gurmán užívá tu dobrůtku dortovou:

https://zrzavec.rajce.idnes.cz/5_let#20190327_201255.jpg

aaaa medvídeeeek! (Tali se neustále snažila dostat k tomu zbytku dortu, co byl na bydlíku □ ,
tý byl v ten moment nějakej medvěd ukradenej, zájem o plyšáky se dostavil poté, co dort
zmizel ze scény)

https://zrzavec.rajce.idnes.cz/5_let#20190327_201707.jpg